

ת"פ 21796/08/13 - מדינת ישראל נגד ד ס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21796-08-13 מדינת ישראל נ' ס(עציר)
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ד ס (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד נירה שגב

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשם הואשם לפניי בביצוע שרשרת של עבירות נגד המתלוננת, שהיתה זוגתו במשך כארבע שנים, שעיקרן עבירות חוזרות ונשנות של הטרדה ואיומים. כתב האישום כולל חלק כללי וחמישה אישומים, שעובדותיהם הן כלהלן:

אישום מס' 1:

1. בתקופה שבין 19.7.13 ועד 30.7.13 על רקע רצונה של המתלוננת להיפרד, החל הנאשם להטרידה בכך שהתקשר עשרות פעמים ממספר טלפון *** (להלן - הטלפון), לשני מכשירי הניידים שמספרם *** ו-**** (להלן - המכשירים הניידים).

אישום מס' 2:

1. על רקע המתואר באישום הראשון, ביום 31.07.13, במסגרת ה"ט 59965-07-13, בבית המשפט לענייני משפחה בתל-אביב ניתן צו הגנה לפיו נאסר על הנאשם, בין היתר, להתקרב למתלוננת עד לכדי 500 מ' וכן נאסר עליו להטריד את המתלוננת בכל מקום ובכל דרך, לרבות בהעברת מסרונים, בקשר טלפוני, הן בנייד והן בקשר טלפון של בזק (להלן - צו ההגנה).

2. במס' הזדמנויות, הטריד הנאשם את המתלוננת בכך שהתקשר אליה עשרות פעמים ממספר חסוי, ושלח לה מספר רב של מסרונים, מטרידים ומאיימים, מהטלפון

למכשירים הניידים, בכוונה להפחידה או להקניטה, בין היתר כמפורט להלן:

- 2.1 ביום 2.8.13 בשעה 2:01 שלח: "איפה שישנת הלילה יותר לא תשני שם" "פחדנית" "רואה את זה בצורה מדויקת כי הצילום ממש טוב".
- 2.2 בהמשך בשעה 08:22 שלח: "אתמול חשבת שאת חכמה אז היום תראי את החוכמה שלי" ו"היה מעניין ביותר" "שיצאת מהבית מקווה של הבחנת בדבר חחחחח" "הפחד ישרוך בכך ברמות מטורפות" "אחרייך כל הזמן" "כשבת לבית ועד שיצאת חשבת שאת לבד את תעית גם ליפני שבת לבית יודע בדיוק איפה היית ומה עשית ועמי דיברת בנייד".
- 2.3 בהמשך בשעה 10:55 שלח: "הצהרת שאין לך הורים ולא משפחה זה מעניין כי עוד כמה ימים המשפחה תנדה אותך וזה היה בדיוק לפי מה שרשמתי בתצהיר כי את מה שאנחנו מבשלים את זה אנחנו אוכלים אני אוכל חרה המון זמן אפשר לומר מילדות אבל את תוכלי חרה כי את מבשלת ומרתיחה ואז אוכלת וזה מסריח ומגעיל" "אולי הודיעה על ההונאה שעשית והוצאת כספים במירמה" "ולא הישאר לך כסף לדירה ונראה אם כול זה היה שווה לך".
- 2.4 בהמשך בשעה 12:06 שלח: "תעשי מה שאת רוצה אני לא יפסיק גם אם העצר לכול החיים זה היה הבעיה שלך ולא הבעיה שלי כי לי אין מה להפסיד".
- 2.5 בהמשך בשעה 12:17 שלח: "חיים שקטים לא היה לך" "כי שקט יש רק בבית העלמין" "אך יבינו בסופו של דבר שאת זונה בוגדנית ויש מצב שתתחילי עם הבעל שלהם והם יזרקו אותך מכל המדרגות או לכול הרוחות כמה שאמרת שטרי חשדה בך שאת שמה עין על ד" "וזה עשה לך בלגן עם טרי ואני זוכר את זה כמו שזה היה אתמול שדיברת איתה והישלמתם" "אך יש חשד לטרי תמיד כי ד לא ימפוטנת והחזה שלך עושה את העבודה שהכל נחשפה ונשפך מחוץ לחולצה".
- 2.6 בהמשך בשעה 13:55 שלח: "עוד חודש לא ישאר לך סערות בראש מרוב לחץ".
- 2.7 בהמשך בשעה 22:06 שלח: "מעניין איך תהיה התגובה של כולם עליך בהזכרה" "רק עצבים תיראי בעני הקרובים".
- 2.8 בהמשך בשעה 23:38 שלח: "את הפחד לא תצליחי לשחרר" "לאשר יש פיטה ביום ריאשון וזה רק ביגללך" "אני מבין שאת נהנת" "עוד מעת זה ייפסק".
- 2.9 ביום 3.8.13 בשעה 00:01 שלח: "עוד מעת תפגשי מישהו מעניין וזה יסביר לך המון".
- 2.10 בהמשך בשעה 17:07 שלח: "מחר לא תצליחי לעבוד".
- 2.11 בהמשך בשעה 21:42 שלח: "השקט שליפני הסערה" "הזנותית יצאה ממך זה אומר שהשד יצאה מהבקבוק".
- 2.12 ביום 4.8.13 בשעה 00:22 שלח: "שולח משהו שיעשה לך פדיחה" "שקט בחיים לא היה לך אם לא ממני את יודעת ממי" "החיים שלך היו מעניינים ביותר" "האם זה היה שווה את זה" לא נראה לי" "אך את המעשה אין להשיב".

- 2.13 בהמשך בשעה 1:24 שלח: "גם שאשב בבת הסוהר זה היה יותר גרוע" "ואני הולך לשבת המון זמן ובאותו הזמן את לא תצאי מהבית כי זה לא היה אני" "א החינה לי תיק כדי שאשב ואני חוזר לימים ימימה" "אך ביום המשפט שאחזור היה טוב לי ועוד יותר טוב" "זונה בת זונה" "כ הזונה מזדיינת בחשאי כ הזונה בת זונה" "אני מעלה לאינסטגרם תמונה שלך בערום" "אולי תקבלי ליק ענק" את נהנת אך לא להמון זמן" "לימי הזוהר שלי" "אני מכיף לי במרוקו ואת אוכלת את החרה של עצמך" "היה לך ממש טוב יותר ממני!!!"
- 2.14 בהמשך בשעה 11:10 שלח: "זה מה שאומר להוציא מהבוס כספים במירמה".
- 2.15 בהמשך בשעה 11:45 שלח: "הפחד בוער בך במעיים".
- 2.16 בהמשך בשעה 12:09 שלח: "ולא יצא ממך לעולם כי המעיים שלך אוהבות לעשות בדיוק את...".
- 2.17 בהמשך בשעה 15:27 שלח: "הפחד שלך לא יעזוב אותך חחחחח".
- 2.18 בהמשך בשעה 16:45 שלח: "אז למי את הולכת להיתמסר" "היום זה נראה שזה השוטר המקסים ומלטף ומרגיעה חחחחח" "כ השרלילה".
- 2.19 בהמשך בשעה 17:35 שלח: "הלילה זה הלילה הגדול".
- 2.20 ביום 5.8.13 בשעה 03:15 שלח: "מקווה שיום אחד תיצתערי כי עד שזה לא יקרה אני לא אפסיק".
- 2.21 בהמשך שלח: "נראה אותך מתמודדת עם שני נשים שמעוניינת לפגוש אותך ובדרך אליך לבית" "חמות עליך מתות להפשיט אותך ואת השאר נשאר להם" "אני אסביר להם אך אפשרי להיכנס לביית גם אם את בבית וגם שאת לא בבית" "כי הבית שאת גרה הכי קל להיכנס לבית".
- 2.22 בהמשך בשעה 22:27 שלח: "רק רגע אבדוק את כל השיחות שלך ואתריד את כולם" "יפה יש לי כרגע ששה טלפונים" "יפה גם סמס" "יפה יפה מה אני רואה" "ההישתלתות עובדת יפה הטלפונים והמחשב חחחח" "טוב שאני שומע מבלי לצלצל אז את כול התכוננים הכול יכול לך לתמיון" "אך את תתחרטי על כול השקרים" "יום יבוא ואת תתנצלי על הכול".
- 2.23 במועדים שאינם ידועים במדוייק למאשימה שלח: "אני מבין שמציקה לאמא שלי בקטנה כי אני הולך להציק לך בגדול" "את תצתרכי לישון בתחנת המשטרה" "הפחד ירדוף אותך עד סוף חייך" "גם את וגם המשטרה על הזין הענק שלי" "ברוך הבא לעולם הבא" "ורק לידע כללי מלך המוות הוא בילתי נראה חחחח" "מהיום תתחילי להבית לאחור כי אולי מלך המוות היה מאחוריך וזה היה מתי שהוא" "השוטרים הם בובות על חוטים מה שאומרים להם הם כמו שפנים עושים את זה מהר ולא מעבר לכך אז לענייננו נכנסת ללוף שלא ממש יודע אך תיצאי ממנו..."

אישום מס' 3:

1. ביום 6.8.13 בשעה 17:30 או בסמוך לכך, ברח' **** בחולון, עת ישבה המתלוננת ברכבה (להלן - הרכב), בחניון במקום עבודתה, הסיג הנאשם גבול לרכב, בכך שפתח את הדלת, נכנס פנימה והתיישב.
2. באותן הנסיבות, החלה המתלוננת לצרוח בבהלה, והנאשם איים עליה בהתנהגותו בכך שהזהיר אותה באמצעות ידו וסימן לה להיות בשקט, זאת בכוונה להפחידה או להקניטה.
3. בהמשך לאותן הנסיבות הצליחה המתלוננת להימלט מהמקום, ועלתה למשרדה. הנאשם עזב את המקום...

אישום מס' 4:

1. עובר ליום 6.8.13, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עת הגיעה הנאשמת לתחנת המשטרה בראשון לציון (להלן - המקום), ביחד עם בן דוד מ א (להלן - בן הדוד), הגיע לפתע הנאשם למקום ואיים על המתלוננת בפני בן הדוד, בכך שאמר: "היא בגדה בי ועל זה שהיא בגדה בי אני אעשה בלאגן", בהמשך אמר כי הוא יגרום לה שלא יסבלו אותה ושכמו שהיא פגעה בו הוא יפגע חזרה, זאת בכוונה להפחידם או להקניטים.
2. באותן הנסיבות, איים הנאשם על המתלוננת, בכך שאמר לה: "את תראי מה אני אעשה לדוד שלך ומה אני אגיד לאחות שלך" וכן אמר: "את תראי מה אני אעשה, ולא מעניין אותי, אני אקח את כולם איתי", זאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

אישום מס' 5:

1. עובר ליום 7.8.13, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הטריד הנאשם את ע ד, מנהלה של המתלוננת, בכך ששלח לו מס' הודעות טקסט מהטלפון למכשירו הנייד שמספרו ***, ואלה תוכנן: "בוקר טוב מר א מעניין מה היתה עושה אחת העובדות שלך מחפשת עבודה בשושו בענף ומה שלא ממש בסדר שזה היה עם אחד השותפים שלך לעבודה והם מה זה רוצים לפגוע בכך וגם אייל רצה ומאוד רוצה שכנרת תעבור אליו", "ודרך אגב המיקרה שכנרת נפלה ותענה שמאוד כואב לה הכפות ידיים ובמרפקים והברכיים והאגן זה היה שקר כי רצתה חופש על חשבון העבודה ובילינו איפה לא גם בים שעשיתה לכנרת שימועה ותנענתה שהיתה בים וכנרת הקחישה ותענה" "שלה היה ולא החברה שזה היה רק בשבת והחופשה שלה היסתיימה בשישי וזה היה שקר כול שלושה ימים היינו בים א זה קמצוץ לעומת מה שיש לי לומר ולספר על מעללי כנרת שהיה שבוע טוב ומבורך".
2. בתשובתו לאישומים (ר' בפרוטוקול, עמ' 2) הודה הנאשם, בהתייחס לאישום הראשון, בביצוע מספר שיחות טלפון, שלא עלו כדי הטרדה. הנאשם טען, בהתייחס לאישום השני, כי לא ידע אודות הוצאת צו ההגנה ואיסור יצירת הקשר. הנאשם לא הכחיש את שליחת המסרונים המפורטים בעובדות האישום השני ולמעשה - כפי שעלה מעדותו - אף הודה בשליחתם במפורש, הגם שבהסתייגויות מסוימות שעוד תפורטנה בהמשך. יצוין כבר עתה כי גרסת הנאשם היא שאינו יודע קרוא וכתוב בעברית, ובעדותו

לפניי הוא הסביר כי שלח את המסרונים באמצעות תכנה ההופכת דיבור לכתב. בהתייחס לאישום השלישי (האירוע במקום העבודה) הודה הנאשם כי הגיע לרכבה של המתלוננת אך הוסיף וטען כי לא איים ולא עשה דבר, וכך גם בהתייחס לאישום הרביעי (האירוע בתחנת המשטרה). לבסוף, בהתייחס לאישום החמישי, הודה הנאשם בשליחת המסרון אך הוסיף וטען שאין בכך מעשה של הטרדה.

3. עוד יש לציין, ברקע הדברים, כי שמיעת הראיות בתיק התעכבה לא מעט בשל התנהלות הנאשם. הנאשם טען למצב רפואי, שבגיניו במקרה אחד לא הובא לבית המשפט (ר' בפרוטוקול, עמ' 6) ובמקרה אחר - בדיון תזכורת - לא הועלה לאולם בית המשפט (ר' בפרוטוקול, עמ' 8). לאחר מכן טען הנאשם כי משפחתו שכרה בעבורו שירותי עו"ד פרטי, וביקש לפטר את בא-כוחו מטעם הסניגוריה הציבורית, אך עו"ד פרטי כאמור לא התייצב. לפיכך בקשות הנאשם נדחו, חרף אי שיתוף הפעולה מצידו (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 ועמ' 22). רק בישיבה האחרונה התייצבה עורכת דין מטעם הנאשם, אזי הותרו חילופי הייצוג (שם, עמ' 28).

ב. פרשת התביעה:

4. מטעם המאשימה העידו המתלוננת, בן דודה (מר מ א) ובת דודה (ע ע), מעסיקה (מר ע ד) וכן השוטרת רפ"ק שרון כוהל ורס"ר אנהלי לוי. כמו כן הוגשו מספר מוצגים בהסכמה.

5. המתלוננת, העדה העיקרית מטעם המאשימה, תיארה בפירוט בעדותה לפניי את המעשים נשוא האישומים הראשון עד הרביעי. באשר לאישומים הראשון והשני הוגשו באמצעות המתלוננת פרוטוקול הדיון וההחלטה בצו ההגנה (ת/1) וכן צילומים של המסרונים וההודעות שקיבלה המתלוננת מהנאשם (ת/2 עד ת/5). המתלוננת ציינה, בהקשר זה, כי על המסרונים היה רשום מספר הטלפון של הנאשם (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 12).

6. המתלוננת תיארה את מצבה הנפשי הנסער עקב קבלת ההודעות, שמכמה מהן הבינה שהנאשם אף אורב לה מחוץ לביתה ועוקב אחריה (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 1 ואילך). עוד תיארה המתלוננת בעדותה, ובפירוט, את האירועים נשוא האישומים השלישי והרביעי.

7. לא למותר לציין עוד, כי במהלך עדותה של המתלוננת פנה אליה הנאשם ישירות (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 32) ובהמשך הדברים התפרץ באופן שבית המשפט נאלץ להוציאו מהאולם (שם, עמ' 16 שורה 26). לאחר שהסתיימה חקירתה הראשית של המתלוננת נמנע ב"כ הנאשם מלחקור אותה, על פי הנחיית הנאשם (שם, עמ' 20 שורה 26). יצוין כי כך היה גם לגבי יתר העדים, עד לחילופי הייצוג.

8. באשר לאישום השני העידה השוטרת אנהלי לוי אודות מסירת צו ההגנה לנאשם. לפי עדותה, ביום הוצאת הצו (31.7.13) היא יצרה קשר טלפוני עם הנאשם, מסרה לו כי על פי צו שופט הוא מורחק מהמתלוננת וביקשה ממנו להגיע לתחנה לקבל את המסמכים. הנאשם טען שהוא באילת, אך יגיע לדיון, והוסיף וביקש למסור המסמכים לאימו בכתובת לח"י 7. עם זאת, הנאשם לא אותר באותה כתובת (ר' המזכרים ת/9 ות/10).

9. באשר לאישום הרביעי והחמישי העידו בני הדודים והמעסיק, בהתאמה. מר אוסמן וגב' עוסמן תיארו את האירועים בתחנת המשטרה (האישום הרביעי). כפי שהם העידו, הם נסעו יחדיו למתלוננת, שכן זו האחרונה היתה במתח נפשי רב בשל התנהגות הנאשם ועל כן הם החליפו את המנעול בדירתה.

מר א תיאר את הדברים שאמר הנאשם בתחנה, לרבות האיומים שלפיהם אם הוא (הנאשם) נפגע, כולם ייפגעו (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 9 ואילך). גב' ע תיארה אף היא את האירוע, ובהתייחס לטענת הנאשם לפיה הוא אינו יודע קרוא וכתוב היא השיבה "**אני קיבלתי הודעות ממנו וכל מיני דברים שרשם...**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 19).

10. לבסוף העיד המעסיק, מר ד. הגם שמר ד לא היה עד לאירועי האישום השלישי, הוא הגיע למשרד זמן קצר לאחר האירוע ופגש במתלוננת, אשר כתיאורו "רעדה כולה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 1). באשר למסרונים ששלח אליו הנאשם (כאמור באישום החמישי), צירף העד תמונות שלהם (ר' ת/17), בהן ניתן לראות כי מספר הטלפון השולח הוא של הנאשם. עוד ציין העד כי "**בשבוע שהתלוננתי היו שיחות נכנסות למשרד למרכזיה אלינו, שיחות בלתי פוסקות, היו מתקשרים ומשאירים קו פתוח...**", הגם שלא יכול היה לומר מי היה המתקשר (ר' בפרוטוקול, עמ' 30 שורה 9 ואילך).

11. מטעם המאשימה הוגשו בהסכמה מספר מוצגים ובהם אישור המסירה של צו ההגנה (ת/16, ר' גם במזכרים ת/13). כמו כן הוגשו הודעותיו של הנאשם (ת/11 ות/12). בהודעתו הראשונה (ת/12) שתק הנאשם בתגובה למרבית השאלות או נמנע מלענות עליהן, גם כאשר נשאל על מסרונים בעלי תוכן מאיים ששלח למתלוננת.

12. יחד עם זאת הנאשם התבטא במספר עניינים. בתשובה לשאלה היכן היה כאשר השוטרת אנהלי התקשרה אליו והודיע לו שיש צו הגנה נגדו השיב הנאשם כי היה באילת (ר' ת/12 שורה 22), וסיפר סיפור שלם שלפיו מאילת "**נסענו עם יאכטה לאיזה מקום ומשם טסנו למרוקו**" (ת/12, שורה 28). בהמשך הדברים טען הנאשם שהשוטרת אנהלי אמרה לו שמדובר בזימון למשפט שבינו לבין גרושתו (שם, שורה 58), וציין כי הוא זה שנפרד מהמתלוננת, אשר רצתה לחזור אליו (שם, שורה 93).

13. הנאשם הודה, בקשר לאישום השלישי, כי אמנם הגיע למקום עבודתה של המתלוננת, אך זאת על מנת לדרוש כסף שלטענתו היא חייבת לו, וכדבריו: "**אמרתי לה שאני מבקש את הכסף שלי, היא נבהלה, הלכה השאירה את כל הדברים ובאותו רגע הלכתי...**" (ר' ת/12, שורה 64). באשר למסרונים טען הנאשם כי שלח למתלוננת "**2762 הודעות**", וכשנשאל כיצד שלח אותן השיב: "**השתלטתי על הטלפון דרך מחשב**" (שם, שורה 104 ואילך).

14. בהודעתו השנייה (ת/11) נמנע הנאשם מלמסור גרסה כלשהי וציין כי את שיש לו לומר יאמר בבית המשפט. באותה נשימה הוסיף הנאשם וטען שאינו יודע קרוא וכתוב (ר' ת/11 שורה 30 ואילך).

ג. פרשת ההגנה:

15. במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם עצמו. הנאשם חזר וטען שלא ידע על קיומו של צו ההגנה (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 26 ואילך). הנאשם הודה בשליחת המסרונים, כשהוא אומר "**לכל מסרון יש משמעות**" (שם, עמ' 34 שורה 6) ומוסיף "**יש לי תוכנה שכאשר אני מדבר איתה, זה הופך את זה להודעה. אני לא קורא ולא כותב. אני קורא כמה מילים. לגבי לכתוב, אני מעתיק כמה דברים**" (שם, שורה 25 ואילך). יש לציין כי הנאשם הוסיף ואמר דברים קשים על המתלוננת ועל אמינותה, אם כי במהלכם הודה למעשה בביצוע מעקב אחר המתלוננת (בו לדבריו התברר לנאשם שהמתלוננת מסרה לו אינפורמציה לא נכונה אודות מעשיה - ר' בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 22).

16.

באשר לאישום השלישי (האירוע במקום העבודה) טען הנאשם, בחקירתו הראשית, כלהלן:

לא ישבתי ברכב. הייתי שם. הייתי במקום, לא נכנסתי לה לרכב, היא יצאה כשהיא נסערת. לא באתי לצד של הנהג, פתחתי את הדלת בצד שמאל, שאלתי אותה מה עם הכסף שהיא חייבת לי. היא ישר צעקה אל תתקרב אלי, לקחתי את הרגליים והלכתי. באותו זמן ממש לא ידעתי שיש צו הגנה. הבת שלי באותו בוקר אמרה לי שיש צו הגנה (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 2 ואילך. השווה גם לדבריו בחקירתו הנגדית, עמ' 39 שורה 15 ואילך).

17.

באשר לאירוע נשוא האישום הרביעי, בתחנת המשטרה, טען הנאשם כי לא איים על בן דודה של המתלוננת; וכדבריו:

זה לא איום, הייתי שותף סמוי בחברה של דוד שלה של אשר גלאי. ומה שקרה שאני יודע על הונאות שהוא עשה חשבוניות פיקטיביות וזה מה שגרם לה לאבד את הכספים. זה הגיע שאמרתי שאני לא מסכים לבצע עבירות פליליות בעסק. אמרתי שאני אספר לשלטונות את כל מה שקורה בעסק. סיפרתי על הדברים שהיא עשתה, את הדברים הפליליים שהיא עשתה בעבודה. והסברתי בקשר לאחותה שהיא מלווה בריבית. בן דוד שלה ניסה לנסות לפייס אותי כדי שלא אלך למשטרה. אך זו האמת. האחות שלו עוסמן שהגיעה אמרה שלא איימתי (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 8 ואילך).

18.

בחקירתו הנגדית, כאשר התבקש הנאשם להסביר פשר שליחת המסרונים למתלוננת, הוא טען כלהלן:

ש: אתה מספר לנו שאתה ניסית להיפרד מכנרת 7 פעמים.

ת: כן.

ש: איך זה מסתדר עם זה ששלחת לה 2762 הודעות מרגע שהודעת לה שאתה רוצה להיפרד.

ת: הם שאלו אותי על כמה עשרות הודעות, אמרתי להם כמה אלפים.

ש: זה היה בציני(ו)ת, אך יחד עם זאת הודית ששלחת את כל ההודעות שמופיעות בכתב האישום. מדובר בעשרות הודעות. איך זה מסתדר שרצית להיפרד ממנה.

ת: לא ראיתי את ההודעות מהמשטרה. גם אם היו מראים לי אני לא יודע לקרוא. שלחתי הודעות הייתי עם 4 בנות, ידידות שלי. הגיע למצב שאני דיברתי וידידות שלי זרקו משפטים ואני לא יודע לקרוא אותם, אני שלחתי.

ש: יכול להיות שחלק מתוכן ההודעות זה דברים שידידות שלך כתבו.

ת: כן.

...

ש: יחד עם זאת, ההסבר שלך לגבי הידידות זה משהו שאנו שומעים היום לראשונה.

ת: ידעו שאני באילת דיברו איתי, ידידות לקחו אותי לאילת. שאלו אותי אם אני יכול לבוא, אמרתי שאני לא יכול לבוא. אמרתי שאני אגיע לבית משפט.

ש: ההסבר לגבי הידידות.

ת: אני אמרתי שאני באילת לא לבד (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 20 ואילך).

19. בהמשך הדברים, כאשר התבקש הנאשם להסביר את תכנם המאיים של חלק מהמסרונים, הוא השיב:

ש: מיוחס לך שאתה כתבת למתלוננת דברים כמו הפחד ישרוך בך ברמות מטורפות. חיים שקטים לא יהיו לך ועוד כל מיני מילים מסוג זה. מה רצית להשיג בהודעות אלו.

ת: אני באותה תקופה הרגעתי אותה והורדתי לה את התרופות שלקחה נגד דכאון. זה הגיעה למצב שאמא שלה לקחה לה חלק מהירושה. זה הגיע למצב שהיא התפרקה בבית ולא הלכה לעבודה.

ש: כשאתה כותב לה שהפחד ישרוך בך ברמות מטורפות. מה ניסית לעשות עם זה.

ת: אני ידעתי שברגע שהיא משקרת היא מתחילה לרעוד ולהיכנס לשרותים כל שניה. אדם לא צריך להגיע למצב להגיד לה את זה ברגע שהיא עושה משהו (ר' בפרוטוקול, עמ' 37 שורה 11 ואילך).

ד. דין והכרעה:

20. לאחר ששמעתי את העדים שהעידו לפני והתרשמתי מעדויותיהם, וכן עיינתי בחומר הראיות שהוגש לפניי, אני מקבל את עדויות המתלוננת ועדי המאשימה ומעדיף אותן על פני גרסת הנאשם. הלכה למעשה, במישור העובדתי, בסופו של יום הודה הנאשם במרבית עובדות כתב האישום, ובכל מקרה עובדות כתב האישום הוכחו כדבעי בעדויות המתלוננת ויתר עדי המאשימה.

21. גרסתו של הנאשם, החל מחקירתו במשטרה, שזורה בסיפורים מרחיקי לכת ובלתי סבירים, שאין אפשרות לקבלם. כך, עוד בהודעתו הראשונה סיפר הנאשם על הפלגה ביאכטה ליעד לא ידוע וטיסה משם למרוקו, מבלי שהדברים נתמכו בבדל של ראייה. לאחר מכן, בעדותו לפניי סיפר הנאשם, לראשונה, על שליחת המסרונים באמצעות תוכנה ההופכת דיבור להודעות, כאשר בהקשר זה הוסיף וסיפר - שוב, לראשונה - על כך ששהה עם ארבע ידידות אלמוניות, שייתכן שהן שלחו את המסרונים; גרסה שאף היא אינה נתמכה בבדל של ראייה.

22. עוד יש להדגיש, כי באשר לאישומים השלישי (האירוע במקום העבודה) והרביעי (האירוע בתחנת המשטרה), הודה הנאשם בעובדות המיוחסות לו, רובן ככולן, אם גם נתן הסברים שיש לדחותם. כך, באשר לאירוע במקום העבודה, אין לקבל את טענת הנאשם כי היה מדובר בפנייה לגיטימית לגביית חוב, שכן נסיבות האירוע אינן הולמות פנייה כאמור. כך, באשר לאירוע בתחנת המשטרה, אין לקבל את הסיפור על אמירות על רקע שותפות סמויה ובלתי חוקית של הנאשם עם דודה של המתלוננת, סיפור שעלה לראשונה רק בעדות הנאשם לפניי.

23. באשר לאירוע במקום העבודה טענה ב"כ הנאשם, בסיכומיה, כי המתלוננת לא תיארה, בעדותה לפניי, כניסה של הנאשם לתוך הרכב, להבדיל מהגרסה המופיעה בכתב האישום. ואולם, לא מדובר בעניין מהותי שכן אין מחלוקת שהאירוע אמנם אירע כפי שטענה המתלוננת, כאשר יש לדחות את טענת הנאשם כי הגיע למקום כביכול על מנת לגבות חוב.

עמוד 8

24. גם גרסת הנאשם באשר לידיעתו - ליתר דיוק: חוסר ידיעתו - אודות צו ההגנה אינה גרסה סבירה שניתן לקבלה. כאמור, הנאשם הודה כי השוטר אנהלי דיברה עמו, אך לדבריו שהה באותה העת באילת והשוטר דיברה עמו על הליך אחר, אותו הוא מנהל נגד גרושתו בבית המשפט לענייני משפחה. מעבר לכך שגרסה זו של הנאשם נסתרת בעדות השוטר אנהלי, שיש לקבלה, הגרסה הינה בלתי סבירה על פניה: אין זה מתפקידם של שוטרים להודיע לצדדים להליך אזרחי בבית המשפט לענייני משפחה אודות מועדי דיון, או הקדמתם, ואף לא נטען לפני כי בהליך האחר הוצא צו הבאה או שהיתה סיבה אחרת למעורבות משטרתית בזימון למשפט.

25. באשר לאישום החמישי טענה ב"כ הנאשם, בסיכומיה, כי לא מדובר במעשים העולים כדי עבירה. ואולם, העבירות בהן הואשם הנאשם באישום זה הינן של הטרדה ופגיעה בפרטיות, ועובדות האישום מגבשות עבירות אלה. מדובר בהטרדות ברורה, כאשר הנאשם פנה ישירות למעסיקה של המתלוננת וסיפר לו עליה פרטים שיש בהם משום פגיעה מהותית בפרטיותה.

26. המסקנה המתבקשת הינה, אם כן, שעובדות כתב האישום הוכחו לפניי כדבעי וכנדרש. מכאן שהוכח, מעבר לספק סביר, כי הנאשם ביצע את העבירות בהן הואשם בכתב האישום - בהתאם לאישומים השונים - דהיינו העבירות הבאות: הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי הוראות סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982; איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי הוראות סעיף 287(ב) לחוק העונשין; פגיעה בפרטיות, לפי הוראות סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

ניתנה היום, יום רביעי כ"ג ניסן תשע"ד, 23 אפריל 2014, במעמד הנוכחים.